

تأثیر اعتقاد به منع اسراف در مخارج مصرفی

مطالعه موردنی: شهر یزد*

میثم موسایی**

تاریخ دریافت: ۱۳۸۷/۱۰/۲۲ تاریخ تایید: ۱۳۸۷/۱۱/۱۴

مرکز تحقیقات کامپیوتر علوم اسلامی

چکیده

مقاله در صدد پاسخگویی به این پرسش اساسی است که درجه اعتقاد به منع اسراف در جامعه مورد مطالعه چه اندازه است؟ و در عمل چه اندازه به منع اسراف پایین هستند؟ آیا رابطه معناداری بین متغیرهای ساختاری و زمینه‌ای جامعه مورد مطالعه با میزان اعتقاد و میزان التزام به منع اسراف وجود دارد یا نه؟

روش مورد مطالعه، انجام پیمایش با نمونه ۴۰۰ خانواری از مردم شهر یزد بوده که به طور کامل به صورت تصادفی انتخاب شده و اطلاعات با استفاده از ابزار پرسشنامه گردآوری شده است. نتیجه به دست آمده حاکی است که حدود ۵۷ درصد از خانوارهای مورد مطالعه به طور کلی مرتکب اسراف در مصرف و مخارج مصرفی می‌شوند و هرچه میزان اعتقاد به منع اسراف کمتر می‌شود میزان

* این مقاله از طرح تحقیقاتی مصوب معاونت پژوهشی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران که با بودجه دانشگاه تأمین شده استخراج شده است.

Email: mousaei1967@yahoo.com

** دانشیار گروه برنامه‌ریزی اجتماعی دانشگاه تهران.

اسراف افزایش می‌باید. میزان اعتقاد و التزام به منع اسراف به صورت رفتار مصرفی با برخی از متغیرهای ساختاری و زمینه‌ای مانند جنس، سن، وضعیت تأهل، نوع شغل، میزان درآمد و میزان مخارج خانوار رابطه معنادار دارد.

واژگان کلیدی: بزد، مصرف، اسراف، مخارج مصرفی، اقتصاد دینی و کاربرد الگوی مصرف اسلامی.

طبقه‌بندی JEL: I32

مقدمه

منع اسراف، یکی از رفتارهای مصرفی خاص در جامعه اسلامی شمرده می‌شود، در جامعه ما در مصرف بسیاری از کالاها و خدمات دچار اسراف و تبذیر هستیم مصرف متوسط انرژی در کشور، بیش از سطح مصرف متوسط جهانی است. مصرف متوسط خوراک، بهویژه مصرف نان همراه با ریخت و پاش فراوان است. همه این موردّها در حالی است که در جامعه ما افرادی یافت می‌شوند که از حداقل کالاهای اساسی مانند تنزیه، پوشش و مسکن مناسب برخوردار نیستند و هزاران نفر دچار فقر مطلق یا نسبی هستند، بررسی کاربردی اسراف و وضعیت آن در جامعه‌مان از این نظر به ادبیات مربوط به اقتصاد اسلامی کمک می‌کند که نشان می‌دهد که احکام اقتصادی، اصول اقتصادی و موضوع‌های مطروحه در اقتصاد اسلامی صرفاً بحث‌های نظری یا ذهنی نیستند بلکه واقعیت‌هایی هستند که در جامعه ما عمل به آن‌ها از موضوعیت کافی برخوردار است.

در مقاله ابتدا اشاره مختصری به ادبیات مربوط به اسراف و چارچوب نظری خواهیم داشت و سپس نتیجه‌های یک تحقیق میدانی درباره اسراف و عامل‌های زمینه‌ای مؤثر بر آن با دیدی اجتماعی بررسی شده و سرانجام از بحث‌های طرح شده نتیجه‌گیری خواهد شد.

ادبیات موضوع

در تمام کتاب‌هایی که در اقتصاد اسلامی درباره مصرف به رشتہ تحریر درآمده، اشاره‌هایی به اسراف شده است. برخی از این آثار هم به‌طور مستقل تحت عنوان اسراف هم به رشتہ تحریر درآمده‌اند.

بررسی مسائل مربوط به جنبه‌های نظری اسراف، تبذیر سرمایه (رفیعی محمدی، ۱۳۷۶)، محمودی، (۱۳۶۲)، حیف و میل بیت‌المال و اسراف از نظر قرآن و اهل بیت^{علیهم السلام} (مطهر، ۱۳۸۰)،

مسائل مربوط به اسراف، تبدیل رابطه آن با مالکیت و فاصله طبقاتی (احسانی، ۱۳۷۷)، رابطه بین اسراف و قناعت (غروی، ۱۳۶۸)، صرفه‌جویی و اسراف (سیدعلوی، ۱۳۷۶)، فقر و اسراف (بیستونی، ۱۳۷۷) از جمله موضوع‌هایی است که برخی از محققان اقتصاد اسلامی به آن پرداخته‌اند.

در ذیل بحث‌های مصرف در اقتصاد اسلامی نیز بحث اسراف مطرح شده است درباره مصرف اسلامی بیش از شصت اثر قابل توجه به زبان‌های فارسی، عربی و انگلیسی نوشته شده است (کتابشناسی اقتصاد اسلامی، ۱۳۸۳: ۵۱۳).*

مصرف بهینه در اسلام (Ebrahim, M., Khan, M., 1999)، الگوی مصرف اسلامی (Fahim, 1980, 1983, 1985) نیازهای اساسی در مصرف (Solan, A., 1987) و رفتارهای مصرفی در اسلام (Monzar, 1981) از مهمترین مقوله‌هایی است که در متن‌های خارجی یافت می‌شود و کوشش همه آن‌ها بناهادن یک نظریه در حوزه مصرف اسلامی بوده است. برخی از این نظریه‌ها به زبان فارسی نیز ترجمه شده است (ر.ک: سیزده تن اندیشمند و اقتصاددان مسلمان، ۱۳۷۵).

در هیچ‌یک از مقاله‌ها و نوشه‌های پیش‌گفته کار عملی درباره اندازه‌گیری اسراف صورت نگرفته است. به هر حال می‌توان نوشه‌های پیش‌گفته را به دو دسته تقسیم کرد: دسته نخست، بحث‌های است که به طور عمده جنبه فقهی دارد و در آن‌ها شرح و بیان آیه‌ها و روایت‌هایی درباره حکم اسراف، حدود مفهومی اسراف، آثار اسراف و مسائلی از این قبیل آمده است؛

دسته دوم بحث‌های است که به طور عمده درباره به کارگیری مفهوم اسراف در نظریه مصرف‌کننده مسلمان است که در آن‌ها به صورت کلی از اسراف به صورت یکی از حدود مصرف استفاده شده است. این بحث‌ها بیشتر جنبه اقتصادی دارند.

در هیچ‌یک از دو دسته پیش‌گفته اسراف تعریف عملیاتی نشده و برای همین اندازه‌گیری نشده است. گرچه در هر دو دسته پیش‌گفته اسراف به صورت یکی از محدودیت‌ها و قیدهای سطح مصرف آمده است. آنچه در مقاله حاضر آمده است بررسی

* برای نمونه می‌توان افزون بر موردهایی که پیش از این اشاره شد به منابع ذیل رجوع کرد: (ابراهیمی، ۱۳۷۵؛ محمدی اشتهدی؛ ۱۳۶۹؛ توانائیان‌فرد، ۱۳۵۸؛ موسایی، ۱۳۷۴؛ محمودی، ۱۳۹۲ و سیدعلوی، ۱۳۷۶).

جنبه عملی «اصل منع اسراف» است که به طور قطع یکی از مهمترین اصول مقیده اسلامی در حوزه مصرف از دیدگاه اقتصاد اسلامی است و رعایت نکردن آن در بسیاری از زمینه‌ها به یک مشکل اساسی برای جامعه ما نیز تبدیل شده است.

چارچوب نظری

اسراف در لغت به معنای ریخت و پاش مال و افراط در مصرف و تجاوز از حد اعتدال است (مفردات راغب و منجد الطلاق، ماده سرف). در اقرب الموارد، اسراف ضد میانه روی و تجاوز از حد و اعتدال است. در قاموس قرآن اسراف به معنای تجاوز از حد معنا شده و آمده که استعمال آن در قرآن همه جا از باب افعال است. مانند *قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ...* (زمیر (۳۰)، ۵۳) که به معنای این است که با گناهان بر نفس اسراف صورت می‌گیرد. در قرآن کریم در بیست و سه مورد اسراف و مشتقات آن به کار رفته که در همه آن‌ها به معنای تجاوز از حد یا حدود الاهی است.*

دست کم در پنج مورد منظور از اسراف، اسراف در مسایل مادی از جمله مخارج مصرفی است و در آن‌ها انسان‌ها دعوت به مصرف شایسته شده و از اسراف نهی شده‌اند و اسراف کنندگان اهل آتش شمرده شده‌اند.

در روایت‌ها به صورت بسیار فراوانی مفهوم، بُعدها، مصدق‌ها، حدها و اثرهای اسراف آمده، نویسنده در جای دیگری آن‌ها را به صورت مفصل بررسی کرده است (موسایی، ۱۲۸۰)

* وکذلک نجزی منْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ اللَّهِ ... (طه (۲۰)، ۱۲۷)، *قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ...* (زمیر (۳۰)، ۵۳)، *وَأَتَوْا حَمَّةً يَوْمَ خَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا* (انعام (۶)، ۱۴۱)، *كُلُوا وَاشْرُبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ...* (اعراف (۷)، ۲۱)، *فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ ...* (اسراء (۱۷)، ۳۳)، *وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْرَبُوا ...* (رقان (۲۵)، ۶۷)، *وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا ...* (نساء (۴)، ۶)، *رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا ...* (آل عمران (۳)، ۱۴۷)، *إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَبًا* (اغفار (۴۰)، ۲۸)، *وَكَذلِكَ يَضْلُلُ اللَّهُمَّ مُرْتَاب* (اغفار (۴۰)، ۳۴)، *إِنَّمَا إِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ* (مانده (۵)، ۳۲)، *بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ* (اعراف (۷)، ۸۱)، *أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ...* (یس (۲۶)، ۱۹)، *وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ* (انعام (۶)، ۱۴۱)، *كُلُوا وَاشْرُبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ* (اعراف (۷)، ۳۱)، *وَكَذلِكَ زُنْ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْتَلُونَ ...* (یونس (۱۰)، ۱۲)، *وَإِنَّ فَرْعَوْنَ لَعَالِمٌ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمَنِ الْمُسْرِفِينَ ...* (یونس (۱۰)، ۸۳)، *وَأَهْلَكَنَا الْمُسْرِفِينَ* (آلیاء (۲۱)، ۹)، *وَلَا تُطِيعُوا أُمُرَ الْمُسْرِفِينَ* (شعراء (۲۶)، ۱۵۱)، *وَأَنَّ مَرْدَنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَضْحَى بِالنَّارِ* (اغفار (۴۰)، ۴۲)، *أَفَتَرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كَنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ* (زخرف (۴۳)، ۵)، *مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ* (دخان (۴۴)، ۳۱)، *مُسْؤَمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ* (ذاريات (۵۱)، ۳۴).

و علاقمندان را به منابع پیش‌گفته ارجاع می‌دهیم و برای جلوگیری از اطاله کلام فقط به برخی از نتیجه‌های پیش‌گفته که به تعریف عملیاتی اسراف کمک می‌کند می‌پردازیم. آنچه به طور اجمالی از معنای اسراف از مجموع روایت‌ها استباط می‌شود این است که هرگونه مصرفی که به صورت آشکار و عرفاً از حد متعارف و شان فرد بیشتر باشد اسراف نام دارد و نتیجه آن، اتلاف منابع و فقر در جامعه است. اسراف در اسلام فقط مختص به امور مادی و اقتصادی نیست و هرگونه افراط در رفتار و اعمال انسان، اسراف تلقی می‌شود منطق اصلی منع اسراف این است که اسراف خلاف طبیعت انسانی است و انسان بنابر طبع سالم نخستین خویش به هیچ‌یک از دو طرف افراط و تفریط میل ندارد و از آنجا که اسراف خروج از حد الاهی و فطری است بنابراین می‌توان گفت شخص مسرف، شخصی غیرمعتدل است که در راه فطرت انسانی حرکت نکرده بلکه از آن خارج شده است، و همان‌طور که افراط در بُعدهای شخصیتی انسان باعث می‌شود که انسان توازن و تعامل خودش را از دست بدهد در امور اقتصادی نیز اسراف باعث پدید آمدن عدم تعادل می‌شود و این امر غیرعقلایی است که در بسیاری از روایت‌ها نیز عدم اسراف، نوعی عقلایی عمل کردن معرفی شده است (همان).

شایان توضیح است که حد اسراف در برخی از روایت‌ها به حد کفاف معرفی شده است. در این رابطه امام علیؑ می‌فرماید:

طی تواریخ علوم اسلامی

ما فوق الكفاف اسراف (غزر، بی‌تا: ۲، ۷۳۷).

و در برخی روایت‌ها به بیش از حد وسط که همان اقتصاد است معرفی شده است.

حضرت علیؑ در این‌باره می‌فرماید:

کل مازاد على الاقتصاد اسراف (همان: ۵۴۷).

مصرفی که بیش از حد اقتصاد است، اسراف است.

در روایت‌ها و متن‌های دینی کلمه اقتصاد به معنای میانه و «حد وسط» است که از لحاظ کمی کوتاه‌ترین راه وصول به هدف است و از لحاظ کیفی نیز منع اسراف به معنای رعایت حد اعتدال و عدالت در امور معنوی و مادی است (شیرازی، ۱۴۰۸: ۹، ۱۰۷).

امام صادقؑ می‌فرماید:

مال متعلق به خداست و به صورت امانت در دست انسان‌هاست و آن‌ها حق دارند در حد اقتصاد (حد میانه و متعارف) مصرف کنند و نباید مرتكب اسراف شوند (طباطبایی، ۱۹۷۳: ۸، ۹۳).

مرحوم نراقی در تعریف اسراف نوشتند:

اسراف تجاوز از حد است و مقصود از حد، حد اعتدال و وسط بین تقتیر و اسراف است
این حد وسط قصد و اقتصاد نامیده شده است (نراقی، بی‌تا: ۲۲۰).

و سپس می‌نویسد:

مراد از حد وسط آن چیزی است که عرفاً «متوسط» نامیده می‌شود زیرا مرجع شناخت
مفهوم‌های لغوی، عرف است و برای شناخت حد معارف باید به عرف رجوع کرد
(همان: ۲۲۱).

در این‌باره باید گفت اسراف یک گروه با گروه دیگر متفاوت است چرا که از لحاظ
شأن و موقعیت بین افراد یک جامعه تفاوت وجود دارد. در برخی از روایت‌ها نیز در بیان
حدهای اسراف به مسئله شأن و موقعیت افراد توجه شده است.

تعریف عملیاتی اسراف

آنچه از تعریف اسراف چه از لحاظ لغوی و چه اصطلاحی از روایت‌ها و کلام فقیهان
فهمیده می‌شود در ظاهر این است که اسراف، مصرف مازاد بر حد متوسط و متعارف است.
در این مقاله به تبعیت از ظاهر کلام محققان در تعریف اسراف، بهترین ملاک برای
اندازه‌گیری کمی اسراف در مصرف، مصرف بیش از حد وسط جامعه فرض شده است. البته
برای رعایت نسبیت و شأن که از روایت‌ها نیز فهمیده می‌شود. مصرف فرد را با مصرف
متوسط طبقه هم‌شأن وی مقایسه می‌کنیم. بر این اساس به صورت قراردادی تعریف ذیل را
برای بیان میزان اسراف فرد در مقاله به کار برده‌ایم:

مصرف متوسط طبقه هم‌شأن - سطح مصرف فرد = میزان اسراف فرد

هرچه حاصل فرمول پیش‌گفته بزرگتر باشد فرد مقدار بیشتری از اموال خود را اسراف
می‌کند البته مقدار مثبت آن بیانگر میزان اسراف است. اگر منفی یا صفر باشد فرد چار
اسراف نشده است البته اگر قدر مطلق عدد منفی، بزرگ باشد به گونه‌ای که سطح مصرف فرد
به رغم داشتن درآمد کافی با سطح متعارف فاصله قابل توجهی داشته باشد ممکن است فرد
دچار تقتیر (تنگنظری در مصرف) شده باشد که در حال حاضر از بحثمان خارج است.

برای اندازه‌گیری مصرف متوسط در مقاله، خانوارها از لحاظ مخارج مصرفی به سه
گروه تقسیم شده‌اند: گروه نخست، خانوارهایی هستند که سطح مصرفشان کمتر از صد

هزار تومان بوده است. گروه دوم، خانوارهایی هستند که سطح مصرفشان بین صد تا دویست هزار تومان بوده و گروه سوم، شامل خانوارهایی است که سطح مصرفشان بیشتر از دویست هزار تومان است. خانوارها از لحاظ سطح درآمد نیز به همین صورت تقسیم‌بندی شده‌اند. گروه نخست با سطح درآمد پایین (کمتر از ۱۰۰ هزار تومان)، گروه دوم با سطح درآمد متوسط (بین ۱۰۰ تا ۲۰۰ هزار تومان) و گروه سوم با سطح درآمد بالا (درآمد بالاتر از ۲۰۰ هزار تومان).

صرف متوسط و درآمد متوسط هر یک از سه گروه محاسبه و سطح مصرف هر خانواده با آن مقایسه شده است. مازاد مصرف هر خانواده‌ای که از مصرف متوسط طبقه خود بالاتر باشد اسراف شمرده شده است.

هدف و روش

هدف اصلی از تحقیق، شناخت درجه ایمان و اعتقاد به یکی از اصول مقیده در حیطه رفتارهای مصرفی خانوار مسلمان مبنی بر منع اسراف و رابطه آن‌ها با ویژگی‌های ساختاری و زمینه‌ای جامعه مورد مطالعه است.

روش این مطالعه، روش پیمایشی است که در آن جمع‌آوری اطلاعات از راه تکمیل پرسشنامه صورت گرفته و در تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های شناخته‌شده آماری استفاده شده و از نرم‌افزار SPSS برای پی‌بردن به رابطه‌های معناداری متغیرها استفاده شده است.

جامعه آماری و واحد نمونه‌گیری

مطالعه حاضر در شهر یزد انجام شده و واحد نمونه‌گیری در بخش مصرف سرپرست خانوارهای ساکن در شهر یزد بوده و مسلمان‌بودن از جمله ویژگی‌های عمومی پاسخ‌گویان بوده است. نمونه‌گیری به روش تصادفی ساده انجام شده است.

تعداد نمونه

برای تعیین حجم نمونه از فرمول کوکران $n = \frac{Z^2 pq}{e^2}$ بنابر آنچه در مطالعه‌های اجتماعی مرسوم است استفاده شده که با توجه به اینکه از توزیع متغیرهای مورد بحث در

جامعه اصلی اطلاع دقیقی وجود نداشت بنابراین مقدار $p=0.05$ در نظر گرفته شده که بیشترین حالت ممکن است و بالاترین میزان نمونه را به ما می‌دهد. مقدار ϵ (ضریب خطا) برابر با 0.05 در نظر گرفته شده است و چون آمار Z با مقدار $z = 1.96$ به طور تقریبی برابر با 1.96 است بنابراین حجم نمونه برابر است با:

$$n = \frac{(1.96)^2 (0.05)^2}{(0.05)^2} = 384$$

از این رو برای اطمینان، حداقل به 400 خانوار ساکن در شهر یزد که به طور کامل به صورت تصافی ساده انتخاب شده بودند، برای تکمیل پرسشنامه مراجعه شده و تعداد 388 عدد از پرسشنامه‌ها به طور کامل پر و 12 پرسشنامه به علت داشتن نواقص جدی حذف شد و تجزیه و تحلیل حاضر بر مبنای نتیجه‌های استخراج شده از 388 خانوار صورت گرفته است.

برای اطمینان از اعتبار پرسشنامه از افراد خبره نظرخواهی شده و نیز با تکمیل 20 پرسشنامه پیش از پرسشگری و بررسی آن‌ها اشکال‌های احتمالی پرسشنامه برطرف شده است. کار گردآوری اطلاعات در پاییز 1384 صورت گرفته است.

نکته قابل توجه درباره گردآوری اطلاعات این است که با توجه به مشکل‌هایی که به طور معمول به علت مسایل فرهنگی، در اظهار درآمد در جامعه ما وجود داشته کوشیده شده میزان درآمد افراد از دو راه سنجیده شود. راه نخست؛ به صورت مستقیم درآمد افراد مورد پرسش واقع شود و راه دوم؛ برای چک‌کردن میزان درستی آن، میزان مخارج خانواده در طول یک سال به صورت غیرمستقیم مورد پرسش قرار گرفته است و در این گونه مطالعه‌های اجتماعی و اقتصادی این امر سابقه دارد که به جای متغیر درآمد از متغیر مخارج خانوار به صورت جانشینی برای درآمد استفاده می‌شود زیرا تجربه نشان داده است که اظهار میزان هزینه‌ها به واقعیت نزدیکتر است تا اظهار میزان درآمد. به هر حال گرچه میزان پاسخ‌های داده شده طبق آنچه گفته شد نمی‌تواند بدون خدشه باشد ولی به ناچار تجزیه و تحلیل فعلی با این فرض صورت گرفته که میزان خدشه به صفر نزدیک باشد.

متغیرهای مورد بررسی و مشخصات آنها

مشخصات متغیر	نوع متغیر	عنوان متغیر
اسمی	مستقل	جنس
فاضله‌ای	مستقل	سن
اسمی	مستقل	شغل
رتبه‌ای	مستقل	سطح تحصیلات
نسبی	مستقل	تعداد افراد تحت تکفل
رتبه‌ای - اسمی	وابسته	التزام به منع اسراف
اسمی یا مرتبه‌ای	وابسته	اعتقاد به منع اسراف
فاضله‌ای	مستقل	سطح درآمد
فاضله‌ای	مستقل	سطح مخارج

۴۱

ویژگی‌های اجتماعی - اقتصادی جامعه مورد بررسی

تعداد افرادی که در شهر یزد درباره اسراف مورد مطالعه واقع شده‌اند، ۳۸۸ نفر بوده‌اند که از این تعداد ۹۲/۸ درصد مرد و ۷/۲ درصد زن هستند (جدول ۱).

از لحاظ سن ۳۰/۴ درصد در گروه سنی ۲۸-۱۸ ساله، ۳۹/۸ درصد در گروه سنی ۲۹-۱۸ ساله، ۱۷ درصد در گروه سنی ۴۹-۴۰ ساله، ۸/۸ درصد در گروه سنی ۴۹-۵۰ ساله و ۱/۴ درصد در گروه سنی بالاتر از ۶۰ سال هستند (جدول ۲).

از لحاظ تحصیلات ۴/۴ درصد بی‌سواد بوده و ۱۷ درصد، تحصیلات ابتدایی و ۳/۸ درصد تحصیلات راهنمایی، ۵۱/۶ درصد دیپلم و ۳۲/۱ درصد تحصیلات بالاتر از دیپلم دارند (جدول ۳).

از لحاظ وضعیت تأهل ۲۹/۹ درصد مجرد و ۶۹/۶ درصد متاهل هستند (جدول ۴).

از لحاظ افراد تحت تکفل، ۷۱/۱ درصد، افراد تحت تکفل آن‌ها بین ۱ تا ۴ نفر و بقیه بیش از ۴ نفر هستند (جدول ۵).

از لحاظ نوع شغل ۶۹/۹ درصد شغل آزاد دارند و بقیه مشاغل غیرآزاد از جمله کارگر، کارمند، فرهنگی و ... دارند (جدول ۶).

از لحاظ درآمد، ۳۷/۶ درصد درآمدی کمتر از ۱۰۰ هزار تومان، ۴۰/۷ درصد درآمدی بین ۱۰۰ تا ۲۰۰ هزار تومان و ۲۲/۷ درصد درآمدی بیش از ۲۰۰ هزار تومان دارند (جدول ۷). از لحاظ مخارج مصرفی ۴۰/۷ درصد مخارجی کمتر از ۱۰۰ هزار تومان، ۳۴/۵ درصد مخارج مصرفی بین ۱۰۰ تا ۲۰۰ هزار تومان، ۲۴/۷ درصد مخارجی بیش از ۲۰۰ هزار تومان دارند (جدول ۸).

جدول ۱: توزیع جمعیت مورد مطالعه بر حسب جنس

فراوانی	تعداد	جنس
۹۲/۸	۳۶۰	مرد
۷/۲	۲۸	زن
۱۰۰	۳۸۸	جمع

جدول ۲: توزیع جمعیت مورد مطالعه بر حسب سن

فراوانی	تعداد	گروه سنی (سال)
۳۰/۴	۱۰۴	۱۸-۲۸
۳۹/۸	۱۳۶	۲۸-۳۹
۱۷	۵۸	۴۰-۴۹
۸/۸	۳۰	۵۰-۵۹
۴/۱	۱۴	۶۰+
۱۰۰	۳۴۲	جمع

جدول ۳: توزیع جمعیت مورد مطالعه بر حسب تحصیلات

فراوانی	تعداد	تحصیلات
۴/۴	۱۶	بی‌سواد
۱۷	۶۲	ابتدائی
۳/۸	۱۴	راهنمایی
۵۱/۶	۱۸۸	دیپلم
۲۳/۱	۸۴	فوق دیپلم و بالاتر
۱۰۰	۳۴۴	جمع

جدول ۴: توزیع جمعیت مورد مطالعه بر حسب وضعیت تأهل

فراوانی	تعداد	وضعیت تأهل
۲۹/۹	۱۱۶	مجرد
۶۹/۶	۳۷۰	متاهل
۰/۵	۲	نامشخص
۱۰۰	۳۸۸	جمع

جدول ۵: توزیع جمعیت مورد مطالعه بر حسب تعداد افراد خانوار

فراوانی	تعداد	افراد خانوار
۷۱/۱	۲۷۶	۱-۴
۲۸/۹	۱۱۲	+ ۵
۱۰۰	۳۸۸	جمع

جدول ۶: توزیع جمعیت مورد مطالعه بر حسب نوع شغل

فراوانی	تعداد	نوع شغل
۴	۱۴	کارگر
۴	۱۴	کارمند
۶۹/۹	۳۴۲	آزاد
۲۲	۷۶	فرهنگی
۱۰۰	۳۴۶	جمع

جدول ۷: توزیع جمعیت مورد مطالعه بر حسب متوسط درآمد ماهیانه

فراوانی	تعداد	درآمد (هزار تومان)
۳۶/۶	۱۴۲	۱۰۰ و -
۴۰/۷	۱۵۸	۲۰۰ تا ۱۰۰
۲۲/۷	۸۸	+ ۲۰۰ و
۱۰۰	۳۸۸	جمع

جدول ۸: توزیع جمعیت مورد مطالعه بر حسب متوسط مخارج ماهیانه

فراوانی	تعداد	مخارج (هزار تومان)
۴۰/۷	۱۵۸	۱۰۰ و -
۳۴/۵	۱۳۴	۲۰۰ تا ۱۰۰
۲۴/۷	۹۶	+ ۲۰۰ و
۱۰۰	۳۸۸	جمع

یافته‌های تحقیق

همان طور که در بخش نظری آمد یکی از مهمترین اصول مقیده مصرف از دیدگاه اسلامی، منع اسراف است، اسراف از لحاظ شرع حرام است. اسراف به معنای ریخت و پاش کمی و کیفی کالا و خدمات و منابع است. از آن جایی که در تعریف اسراف گفته‌اند: تجاوز از حد اعتدال، اسراف است، بنابراین ما با دو معیار کوشیدیم که اسراف در مصرف را اندازه‌گیری کنیم. یکی از راه درآمد و دیگری از راه مخارج مصرفی؛ به عبارت دیگر در این برسی اسراف به یکی از دو معنای ذیل تعریف و اندازه‌گیری شده است:

- ا. اسراف فرد، میزان مصرف بیش از حد متوسط درآمد جامعه یا درآمد طبقه هم‌شأن است.
 - ب. اسراف فرد، مصرف بیش از حد متوسط مصرف جامعه یا مصرف طبقه هم‌شأن است.
- در حقیقت حد متعارف را حد وسط گرفته‌ایم. علت این است که به‌طور معمول بیشترین و معمول‌ترین فراوانی، حد وسط است (برای متغیرهایی که توزیع نرمال دارند). بنابراین هر کس بیش از متوسط مصرف جامعه یا طبقه هم‌شأن خود مصرف کند، مرتكب اسراف شده است و اگر درآمد را ملاک قرار دهیم هر کس بیش از حد متوسط درآمد جامعه یا طبقه هم‌شأن خود مصرف کند، چهار اسراف شده و فردی مصرف خواهد بود. نتیجه‌های استخراج داده‌ها براساس تعریف نخست در جدول ۱۰ و براساس تعریف دوم در جدول ۱۱ آمده است.

براساس معیار نخست، ۵۶/۴ درصد از افراد مورد مطالعه دچار اسراف و براساس معیار دوم، ۵۸/۱ درصد از افراد مورد مطالعه مرتكب اسراف شده‌اند. این دو عدد بسیار به هم نزدیک هستند، بنابراین به نظر می‌رسد هر دو معیار به یک اندازه می‌توانند پدیده اسراف را توضیح دهند. از لحاظ درجه اعتقاد نیز ۵۷/۸ درصد التزام به منع اسراف ندارند، تفصیل نتیجه‌های این برسی در جداول‌های ۱۰ و ۱۱ درج شده است که در ذیل به صورت مختصر اشاره می‌شود:

۱. جنس و اسراف: مردان براساس معیار نخست و معیار دوم بیش از زنان اسراف می‌کنند (۴۶/۹ درصد و ۴۵ درصد در مقابل صفر درصد) و این تفاوت از لحاظ آماری به‌طور کامل معنادار است ($P = ۰/۰۰۰$ و $x^* = ۱۹/۹$ و $P = ۰/۰۰۰$ و $x^* = ۱۸/۵۷$). اما درجه اعتقاد به اصل پیش‌گفته با جنسیت رابطه معنادار ندارد ($P = ۰/۰۶$ و $x^* = ۷/۶$ و $P = ۰/۱۰۶$) (جدول ۱۲)؛

۲. سن و اسراف: بین رفتار مصرفانه و سن براساس معیار نخست و دوم رابطه معناداری وجود دارد ($P = 0/000$ و $x^2 = 44$) و $P = 0/000$ و $x^2 = 43/99$). با افزایش سن میزان اسراف افزایش یافته است. شاید علتش رابطه‌ای است که بین سن، درآمد و مصرف وجود دارد. افراد با گروه سنی بالا میزان درآمد و مصرف بالاتری دارند. با افزایش سن، درجه اعتقاد به منع اسراف کاهش یافته و این رابطه معنادار است ($P = 0/000$ و $x^2 = 44$) بنابراین هر چه اعتقاد به منع اسراف کاهش یافته، ارتکاب به فصل اسراف افزایش یافته است؛

۳. تحصیلات و اسراف: افراد بی‌سواد بیش از دارندگان دیگر مدارج تحصیلی مرتكب اسراف شده‌اند و البته این تقاضاها تصادفی بوده و از لحاظ آماری به احتمال ۹۵ درصد معنادار نیستند ($P = 0/49$ و $x^2 = 3/3$) و $P = 0/32$ و $x^2 = 4/6$).

از لحاظ اعتقاد نیز با افزایش تحصیلات درجه اعتقاد به اسراف کاهش یافته است و این رابطه از لحاظ آماری معنادار است ($P = 0/000$ و $x^2 = 77/7$)؛

۴. وضعیت تأهل و اسراف: افراد متاهل بیش از افراد مجرد مرتكب اسراف شده‌اند و این رابطه از لحاظ آماری معنادار است ($P = 0/000$ و $x^2 = 28/3$) و $P = 0/08$ و $x^2 = 32/6$ ؛

۵. بین تعداد افراد تحت تکفل و میزان اسراف هیچ‌گونه رابطه معناداری وجود ندارد ($P = 0/091$ و $x^2 = 2/85$) و $P = 0/69$ و $x^2 = 8/68$ ؛

۶. نوع شغل و منع اسراف: دارندگان مشاغل آزاد بیش از کارمندان و کارگران مرتكب اسراف می‌شوند و این رابطه از لحاظ آماری تصادفی نیست و معنادار است ($P = 0/008$ و $x^2 = 19/8$) و $P = 100$ و $x^2 = 22/8$ ؛ از لحاظ درجه اعتقاد هیچ‌گونه رابطه معناداری بین نوع شغل و درجه اعتقاد به منع اسراف وجود دارد ($P = 0/149$ و $x^2 = 17$)؛

۷. درآمد و منع اسراف: با افزایش سطح درآمد میزان اسراف افزایش یافته است و این رابطه از لحاظ آماری معنادار است ($P = 0/000$ و $x^2 = 73$) و $P = 0/000$ و $x^2 = 80/2$ و با افزایش درآمد درجه التزام به اصل پیش‌گفته کاهش نیز یافته است و این رابطه از لحاظ آماری معنادار است ($P = 0/012$ و $x^2 = 19/6$)؛

۸. افزایش درجه اسراف بر اثر افزایش مخارج مصرفی: با افزایش مخارج مصرفی درجه اسراف افزایش یافته و این رابطه معنادار است ($P = 0/000$ و $x^2 = 217$) و $P = 0/000$ و $x^2 = 212$ ؛ از لحاظ درجه التزام نیز با افزایش مخارج مصرفی، درجه التزام به منع اسراف کاهش یافته است و این رابطه معنادار است ($P = 0/006$ و $x^2 = 15/5$).

در مجموع براساس معیار درآمد، ۴۱/۹ درصد از افراد مورد مطالعه دچار اسراف می‌شوند و براساس معیار مخارج ۴۳/۶ درصد. میزان اسراف با جنس، سن، تحصیلات، وضعیت تأهل، نوع شغل، درآمد و مخارج مصرفی رابطه معنادار دارد و درجه اعتقاد به اصل پیش‌گفته برابر با ۵۷/۸ درصد است و میزان آن با سن، تحصیلات، افراد تحت تکفل، سابقه کار، درآمد و مخارج مصرفی رابطه معنادار دارد.

جدول ۱۰: اسراف و عدم اسراف براساس معیار مخارج مصرفی

X^2 p	اسراف		عدم اسراف		پاسخ‌ها	مشخصات افراد
	%	ت	%	ت		
۴۹/۹۴۸ ۰/۰۰۰	۴۶/۹	۱۵۰	۵۳/۱	۱۷۰	مرد	جنس
	۰	۰	۱۰۰	۲۴	زن	
۴۳/۱۹۵ ۰/۰۰۰	۱۸/۶	۱۶	۸۱/۴	۷۰	۱۸۲۸	سن
	۴۳/۸	۵۵	۵۶/۳	۷۲	۲۹۳۸	
	۶۵/۴	۳۴	۳۴/۶	۱۸	۳۹۴۸	
	۶۹/۲	۱۸	۳۰/۸	۸	۴۹۵۸	
	۷۱/۴	۱۰	۲۸/۶	۴	+ ۵۹	
۳/۳۹۹ ۰/۴۹۳	۶۲/۵	۱۰	۳۷/۵	۶	بی‌سود	تحصیلات
	۴۱/۴	۲۴	۵۸/۶	۳۴	ابتدايی	
	۶۰	۶	۴۰	۴	سيكل	
	۴۳/۴	۷۲	۵۶/۶	۹۴	ديبلم	
	۴۵/۹	۳۴	۵۴/۱	۴۰	فوق‌ديبلم	
۳۲/۶۷۴ ۰/۰۸۰	۲۰	۲۰	۸۰	۸۰	مجرد	وضعیت تأهل
	۵۴	۱۳۰	۴۶	۱۱۲	متاهل	
۳/۰۶۵ ۰/۰۸۰	۴۰/۷	۱۰۰	۵۹/۳	۱۴۶	۴۱	تعداد خانوار
	۵۱	۵۰	۴۹	۴۸	+ ۵	
۱۱/۸۷۱ ۰/۰۰۸	۱۴/۳	۲	۸۵/۷	۱۲	کارگر	نوع شغل
	۱۴/۳	۲	۸۵/۷	۱۲	کارمند	

	۴۸/۶	۱۰۸	۵۱/۴	۱۱۴	آزاد	
	۴۲/۲	۲۸	۵۴/۸	۳۴	فرهنگی	
۷۳/۸۳۱ ۰/۰۰۰	۱۸	۱۱۸	۸۲	۸۲	- و ۱۰۰	درآمد
	۳۹/۷	۶۲	۶۰/۳	۹۴	۱۰۰-۲۰۰	
	۷۹/۵	۷۰	۲۰/۵	۱۸	+ و ۲۰۰	
۲۱۲/۹ ۰/۰۰۰	۰	۰	۱۰۰	۱۱۴	- و ۱۰۰	مخارج
	۴۰/۳	۵۴	۵۹/۷	۸۰	۱۰۰-۲۰۰	
	۱۰۰	۹۶	۰	۰	+ و ۲۰۰	
	۴۳/۶	۱۵۰	۵۶/۴	۱۹۴	کل	

جدول ۱۱: اسراف و عدم اسراف براساس معیار درآمد

X ² P	اسراف		عدم اسراف		پاسخ‌ها	مشخصات افراد
	%	ت	%	ت		
۱۸/۵۷ ۰/۰۰۰	۴۵	۱۴۴	۵۵	۱۷۶	مرد	جنس
	۰	۰	۱۰۰	۲۴	زن	
۴۴/۴۴۵ ۰/۰۰۰	۱۶/۳	۱۴	۸۳/۷	۷۲	۱۸۲۸	سن
	۴۲/۲	۵۴	۵۷/۸	۷۴	۲۹-۳۸	
	۶۱/۵	۳۲	۳۸/۵	۲۰	۳۹-۴۸	
	۶۹/۲	۱۸	۳۰/۸	۸	۴۹-۵۸	
	۷۱/۴	۱۰	۲۸/۶	۴	+ و ۵۹	
۴/۶۸۶ ۰/۳۲۱	۶۲/۵	۱۰	۳۷/۵	۶	بی‌سواد	تحصیلات
	۴۱/۴	۲۴	۵۸/۶	۳۴	ابتدایی	
	۶۰	۶	۴۰	۴	سیکل	
	۳۹/۸	۶۶	۶۰/۲	۱۰۰	دیبلم	
	۴۵/۹	۳۴	۵۴/۱	۴۰	فوق دیبلم	
۲۸/۲۳۹ ۰/۰۰۰	۲۰	۲۰	۸۰	۸۰	مجرد	وضعیت تأهل
	۵۱	۱۲۴	۴۹	۱۲۰	متاهل	
۲/۸۵۴ ۰/۰۹۱	۳۹	۹۶	۶۱	۱۵۰	۴-۱	تعداد خانوار
	۴۹	۴۸	۵۱	۵۰	+ و ۵	
۲۳/۲۸۹	۰	۰	۱۰۰	۱۴	کارگر	نوع شغل

۰/۰۰۰	۰	۰	۱۰۰	۱۴	کارمند	
	۴۷/۷	۱۰۶	۵۲/۳	۱۱۶	آزاد	
	۴۵/۲	۲۸	۵۴/۸	۳۴	فرهنگی	
۱۰/۲۲۴	۱۶	۱۶	۸۴	۸۴	- ۱۰۰	درآمد
	۳۷/۲	۵۸	۶۲/۸	۹۸	۱۰۰-۲۰۰	
	۷۹/۵	۷۰	۲۰/۵	۱۸	+ ۲۰۰	
۲۱۷/۴۲۲	۰	۰	۱۰۰	۱۱۴	- ۱۰۰	خارج
	۳۵/۸	۴۸	۶۴/۲	۸۶	۱۰۰-۲۰۰	
	۱۰۰	۹۶	۰	۰	+ ۲۰۰	
	۴۱/۹	۱۴۴	۵۸/۱	۲۰۰	کل	

جدول ۱۲: توزیع جامعه مورد مطالعه بر حسب درجه اعتقاد به منع اسراف

X^2 P	نظری ندارم		مخالفم		به طور کامل مخالفم		موافقم		به طور کامل موافقم		پاسخ‌ها	
	%	T	%	T	%	T	%	T	%	T	مشخصات افراد	
۷/۶۲۹ ۰/۱۰۶	۹/۶	۳۲	۲/۴	۸	۱۴/۴	۴۸	۲۶/۳	۸۸	۴۷/۳	۱۵۸	مرد	۱
	۰	۰	۰	۰	۷/۱	۲	۲۱/۴	۶	۷۱/۴	۲۰	زن	
۴۶/۵۴۰ ۰/۰۰۰	۱۰/۲	۱۰	۰	۰	۱۲/۲	۱۲	۲۶/۵	۲۶	۵۱	۵۰	۱۸۲۸	۲
	۹/۲	۱۲	۱/۵	۲	۱۲/۳	۱۶	۲۶/۲	۳۴	۵۰/۸	۶۶	۲۹۳۸	
	۱۱/۵	۶	۰	۰	۱۱/۵	۶	۲۳/۱	۱۲	۵۳/۸	۲۸	۲۹۲۸	
	۰	۰	۱۴/۳	۴	۲۸/۶	۸	۲۸/۶	۸	۲۸/۶	۸	۴۹۵۸	
	۲۳/۳	۴	۰	۰	۱۶/۷	۲	۳۳/۳	۴	۱۶/۷	۲	+ ۵۹	
۷۷/۷۲۵ ۰/۰۰۰	۱۶/۷	۲	۳۳/۳	۴	۱۶/۷	۲	۱۶/۷	۲	۱۶/۷	۲	بی‌سواد	۳
	۱۰	۶	۰	۰	۲۶/۷	۱۶	۱۳/۳	۸	۵۰	۳۰	ابتدایی	
	۱۶/۷	۲	۰	۰	۱۶/۷	۲	۵۰	۶	۱۶/۷	۲	سیکل	
	۵/۸	۱۰	۱/۲	۲	۱۱/۶	۲۰	۲۹/۱	۵۰	۵۲/۳	۹۰	دبیلم	
	۱۲/۲	۱۰	۲/۴	۲	۹/۸	۸	۲۹/۳	۲۴	۴۶/۳	۳۸	فوق دبیلم	
۸/۶۸۷ ۰/۰۶۹	۹/۴	۲۴	۰/۸	۲	۱۴/۲	۳۶	۲۵/۲	۶۴	۵۰/۴	۱۲۸	۴-۱	۴
	۷/۴	۸	۰/۶	۶	۱۳	۱۴	۲۷/۸	۳۰	۴۶/۳	۵۰	+ ۵	

													کارگر	نیاز
۱۷/۰۲۱	۰	۰	۰	۰	۱۶/۷	۲	۰	۰	۸۳/۳	۱۰				
۰/۱۴۹	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۵۰	۶	۵۰	۶	کارمند			
۷/۱	۱۶	۲/۶	۸	۱۳/۴	۳۰	۲۵/۹	۵۸	۵۰	۱۱۲		آزاد			
۱۰/۳	۶	۰	۰	۱۸/۹	۱۴	۲۷	۲۰	۴۵/۹	۳۴		فرهنگی			
۱۹/۶۶۲	۱۲/۳	۱۴	۲/۹	۴	۱۶/۲	۲۲	۲۵	۳۴	۴۵/۶	۶۲	-۱۰۰			
۰/۰۱۲	۰	۱۸	۰	۰	۱۱	۱۶	۲۸/۸	۴۲	۴۷/۹	۷۰	۱۰۰-۲۰۰			
	۱۱/۷	۰	۵	۴	۱۵	۱۲	۲۲/۵	۱۸	۵۷/۵	۴۶	+۲۰۰			
۱۵/۵۴۵	۸/۲	۱۸	۱/۳	۲	۱۳	۲۰	۲۴/۷	۳۸	۴۹/۴	۷۶	-۱۰۰			
۰/۰۰۶	۴/۷	۱۰	۰	۰	۱۶/۴	۲۰	۲۱/۳	۲۶	۵۴/۱	۶۶	۱۰۰-۲۰۰			
	۸۸	۴	۷	۶	۱۱/۶	۱۰	۳۴/۹	۳۰	۴۱/۹	۳۶	+۲۰۰			
		۳۲	۲/۲	۸	۱۳/۸	۵۰	۲۶	۹۴	۴۹/۲	۱۷۸	کل			

نتیجه‌گیری

در مقاله به دنبال شناخت میزان ایمان و پایبندی به یکی از اصول مقیده دینی در حوزه مصرف یعنی اسراف بودیم. با مراجعة به منابع و ادبیات مربوط به بحث مصرف و اسراف در اقتصاد اسلامی، اسراف را به صورت ذیل تعریف کردیم:

اسراف عبارت است از مصرف بیش از حد متعارف، و حد متعارف را حد وسط یا میانگین معین تعریف کردیم. با این تعریف از آنجایی که حد وسط معرف، از یک جامعه به جامعه دیگر و از یک طبقه به طبقه دیگر متفاوت است بنابراین بر حسب میزان درآمد و مخارج مصرفی خانوار جامعه را به سه طبقه بالا، متوسط و پایین تقسیم کردیم و با به دست آوردن میزان متوسط مصرف در هر طبقه و مقایسه آن با مصرف خانوارهایی که بیش از حد متوسط مصرف طبقه خود مصرف کرده‌اند جز خانوارهای مصرف تعریف کردیم، سپس رابطه اسراف را با متغیرهایی چون سطح درآمد، مخارج مصرفی، تحصیلات، سن، جنس، وضعیت تأهل، تعداد افراد تحت تکفل و نوع شغل، مورد مطالعه قرار گرفت که در مجموع می‌توان نتیجه‌های به دست آمده را به شرح ذیل جمع‌بندی کرد:

۱. اگر مصرف بیش از حد متوسط طبقه هر خانواری را اسراف تعریف کنیم، ۴۳/۶ درصد از خانوارهای مورد مطالعه مرتكب اسراف می‌شوند و اگر مصرف بیش از حد متوسط درآمد را ملاک قرار دهیم ۴۱/۹ درصد از خانوارها دچار اسراف می‌شوند؛

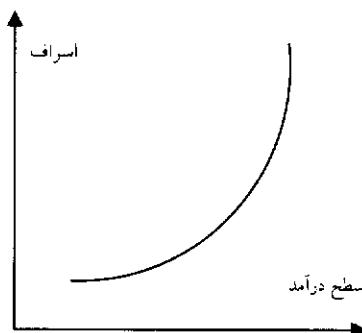
۲.۴/۲ درصد از خانوارهای مورد مطالعه اعتقاد راسخی درباره تحریم اسراف ندارند و اعتقاد ندارند که انسان اجازه ندارد درآمد و ثروت خود را به هر میزان که میخواهد مصرف کند. و نتیجه آن این است که بیش از ۴۲ درصد آن‌ها مرتکب اسراف می‌شوند. به عبارت دیگر، از دو نتیجه مهم به دست آمده نتیجه گرفته می‌شود که مشکل اسراف در جامعه، یک مسأله فرهنگی است و برای رفع آن احتیاج به فرهنگ‌سازی است، هرچه ایمان مردم به تحریم اسراف و ممنوعیت آن افزایش یابد کمتر مرتکب اسراف می‌شوند. رواج فرهنگ مصرف‌گرایی در جامعه، به اسراف و تبذیر دامن زده است. روحیه‌ای که به صورت عنصر فرهنگی در بُرهه‌ای از زمان برای دنیای صنعتی نقش مثبتی ایفا کرد و به رشد و توسعه کالاهای خدمات ساخت خودشان کمک کرد، در جامعه‌ما، به صورت عنصر ضد توسعه‌ای عمل می‌کند بنابراین فرهنگ پس‌انداز و سرمایه‌گذاری در سطح مطلوبی قرار ندارد؛

۳. مسأله مهم دیگری که از یافته‌های مهم این مطالعه نتیجه گرفته می‌شود این است که میزان اسراف با برخی از متغیرهای ساختاری و زمینه‌ای به شرح ذیل ارتباط معنادار دارد؛

۳-۱. میزان اسراف با سن رابطه مثبت دارد و این خلاف انتظار اولیه است بنابراین، این سخن که نسل جدید با قبول ارزش‌های مادی جدید ممکن است به هنجرهای آن بیشتر عمل کنند دست کم در مورد اسراف مصدق ندارد؛

۳-۲. زنان از مردان صرفه‌جوتر هستند، این زمینه مثبتی است که می‌تواند در تربیت نسل‌های آینده برای نهادینه کردن فرهنگ صرفه‌جویی نقش امیدوارکننده‌ای داشته باشد؛

۳-۳. با افزایش سطح درآمد میزان اسراف افزایش یافته است البته نه به صورت خطی بلکه به صورت یک تابع درجه دو. به عبارت دیگر، با نمودار ذیل رابطه بین اسراف و سطح درآمد را در جامعه مورد مطالعه به دست می‌آید.

۴-۳. به طور دقیق رابطه‌ای که بین اسراف و سطح درآمد وجود دارد، بین مخارج مصرفی خانوار و قوع اسراف نیز وجود دارد. خانوارهایی که مخارج مصرفی بالاتری دارند بیشتر مرتكب اسراف شده‌اند و چون مخارج خانوار مصرفی تابعی از سطح درآمد است یا بهترین جانشین برای سطح درآمد، بنابراین به نظر می‌رسد برای اجرای سیاست‌های تشویقی و بازدارنده باید به این متغیر توجه اساسی کرد؛

۵-۳. دیگر متغیرها مانند سطح تحصیلات و تعداد افراد خانوار اثر معناداری بر میزان اسراف ندارند و این خود می‌رساند که اسراف مختص افراد تحصیل‌کرده یا افراد بسی‌سواد نیست بلکه پدیده‌ای شایع است و آموزش‌های لازم برای صرفه‌جویی در متن‌ها و محتوای آن‌ها به اندازه کافی وجود نداشته است که رفتار افراد تحصیل‌کرده را از افراد بسی‌سواد یا دارای تحصیلات کمتر متفاوت و معنادار کند.

در پایان به نظر می‌رسد مناسب است پدیده اسراف نه فقط در سطح کلان مخارج مصرفی بلکه در تک‌تک سبد مصرفی خانوار در منطقه‌های گوناگون کشور مورد مطالعه قرار گیرد تا بتوان یک تصویر روشنتری از این پدیده شوم در سطح منطقه‌های گوناگون کشور به دست آورد و مناسب با آن درباره برنامه‌ریزی و اعمال سیاست‌های اجتماعی و فرهنگی مناسب اقدام کرد.

مرکز تحقیقات کامپیوتر علوم پزشکی

منابع و مأخذ

أ. فارسی

١. ابراهیمی، محمدحسین، ۱۳۷۵ش، اقتصاد در قرآن، قم: حوزه علمیه قم.
٢. احسانی، یدالله، ۱۳۷۷ش، اسراف چرا؟، تهران: رامین.
٣. اصفهانی، راغب، بی‌تا، المفردات فی غریب القرآن، تهران: المکتبة الرضویہ.
٤. بیستونی، محمد، ۱۳۷۷ش، فقر و ثروت از دیدگاه اسلام، تهران: همگامان چاپ.
٥. توائیان‌فرد، حسن، ۱۳۵۸ش، ثوری مصرف در اسلام، تهران: آزاده.
٦. حرّ عاملی، ۱۴۹۱ق، وسائل الشیعه، بیروت: دارالحیاء التراث العربی، چهارم.
٧. رفیعی محمدی، ناصر، ۱۳۷۶ش، آفت سرمایه‌ها، اسراف و تبدیر، سمنان: دانشگاه سمنان.
٨. سیدعلوی، ابراهیم، ۱۳۷۶ش، اسراف، ولخرجی، اقتصاد و... در فرهنگ اسلامی، قم: مؤسسه باقیات صالحات.
٩. سیزده تن اندیشمند و اقتصاددان، ۱۳۷۵ش، اقتصاد خرد با تکریش اسلامی، ترجمه حسین صادقی، تهران: پژوهشکده تحقیقات اقتصادی دانشگاه تربیت مدرس.
١٠. شیرازی، سیدمحمد، ۱۴۰۸ق، الفقه الاقتصادی، بیروت: دارالعلوم.
١١. صدر، سیدکاظم، ۱۳۷۴ش، اقتصاد صدر اسلام، تهران، دانشگاه شهید بهشتی.
١٢. طباطبایی، سیدمحمدحسین، ۱۹۷۳م، المیزان فی تفسیر القرآن، بیروت: مؤسسه الاعلی للطبعات، سوم.
١٣. غروی، اسماعیل، ۱۳۶۸ش، اسراف و قناعت از نظر اسلام، قم، دارالنشر.
١٤. مجلسی، محمدباقر، ۱۴۰۳، بخار الانوار، قم: مؤسسه انتشارات وفا، سوم.
١٥. محمدی‌اشتهادی، محمد، ۱۳۹۸، پیکار اسلام با اسراف، قم، شفق.
١٦. ———، ۱۳۶۲ش، اسراف بلای خانمانسوز، تهران، مطهر.
١٧. محمودی، عباس‌علی، ۱۳۶۲ش، اسراف و تبدیر، تهران: بعثت.
١٨. مطهر، محمد، ۱۳۸۰ش، اسراف- بیت‌المال از منظر قرآن و اهل بیت علیهم السلام، قم: الهادی.

۱۹. موسایی، میثم، ۱۳۷۴ش، دین و فرهنگ توسعه، تهران: معاونت پژوهشی سازمان تبلیغات اسلامی.
۲۰. ——، ۱۳۸۰ش، مبانی و جهت‌گیری کلی اقتصادی در نهضه البالغه، تهران: وزارت امور اقتصادی و دارایی.
۲۱. ——، ۱۳۸۳ش، کتابشناسی اقتصاد اسلامی، تهران: پژوهشکده اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس.
۲۲. نراقی، ملااحمد، بی‌تا، عواید لا یام، قم: انتشارات بصیرت.

ب. انگلیسی

1. Ebrahim, M. 1999, *Optimal Consumption Asset Financing An Islamic Perspective* International Conference on Islamic Economics in the 21 Century ILUM, kuala Lumpur, Malaysia.
2. Khan, M. Fahim ,1980 *Macro Consumption in Islamic Framework* in M. Fahim Khan 1980.
3. Khan, M. Fahim ,1983, Implications of Islamic Consumption Foundation Patterns for Saving Growth and Distribution in an a Macro – economic Framework, Paper Presented to the Second International Conference on Islamic Economics held at Islamabad.
4. Khan, M. Fahim ,1985, Macro Consumption Foundation in an Islamic Framework, JRLE.
5. Monzar Kahf, A. 1981, A Contribution to the Theory of Consumer Behavior in an Islamic society, in khorshid Ahmad (ed) studies in Islamic Economics, Jeddeh: ICRTE.
6. Solama, Abedin Ahmad ,1984, Provision of Basic Needs in an Islamic State; Journal of Research in Islamic Economics, vol 1, No. 2.
7. Zaman, Asad ,1987, Microfoundations for the Basic Needs, Approach to Development: the Linico – Graphic Utility Function, Pakistan: Journal of Applied Economics, vol 5, No.1.

